

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 589/2023-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Ladislava Duditša a Libora Duľu (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného CONSULTA s. r. o., Šafárikovo námestie 4, Bratislava, v mene ktorej koná advokát JUDr. Matej Marhavý, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B5-6C/37/2020 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B5-6C/37/2020 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd.
2. Mestskému súdu Bratislava IV **p r i k a z u j e** v konaní sp. zn. B5-6C/37/2020 konať bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľovi **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie **500 eur**, ktoré **j e** mu Mestský súd Bratislava IV **p o v i n n ý** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Mestský súd Bratislava IV **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **442,38 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 31. októbra 2023 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd postupom Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B5-6C/37/2020 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu sťažovateľom podanej ústavnej sťažnosti vyplýva, že predmetom napadnutého konania je žaloba o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“), ktoré bolo iniciované sťažovateľom 6. júna 2019 na Okresnom súde Bratislava I, z ktorého bola vec postúpená Okresnému súdu Bratislava V, kde bola veci pridelená spisová značka 19 C 28/2019. Podľa sťažovateľa je súčasný stav napadnutého konania taký, že napriek tomu, že k podaniu žaloby došlo 6. júna 2019 s jej následným postúpením vecne príslušnému súdu 27. mája 2020, do času podania ústavnej sťažnosti sa vo veci „*neuskutočnilo ani jedno pojednávanie a žalobca na sťažnosť, adresovanú predsedníčke súdu zo dňa 06.04.2023 nedostal žiadnu odpoveď*“. Podľa sťažovateľa patrí predmet napadnutého konania medzi štandardnú rozhodovaciu prax všeobecných súdov a v napadnutom konaní „*nejestvujú žiadne objektívne prekážky a ani subjektívne prekážky na strane účastníkov konania, pre ktoré by súd prvej inštancie nemohol vec po takej dlhej dobe prejednať a rozhodnúť*“. Naopak, sťažovateľ zvýraznil, že sa v trestnom konaní, ktoré bolo vedené proti jeho osobe a skončilo jeho oslobodením, pričom toto konanie tvorí skutkový základ aj ním uplatňovaného nároku na náhradu škody za nesprávny úradný postup, „*musel dlhé roky brániť... kedy dňa 05.08.2013 bolo voči nemu začaté trestné stíhanie, dňa 13.01.2017 bola voči nemu podaná obžaloba a dňa 08.01.2018 bol spod obžaloby oslobodený, a to s poukazom na ustanovenie § 285 písm. g) Trestného poriadku, t.j. na základe ustúpenia od obžaloby zo strany prokurátora. Je preto smutnou realitou, že od začatia súdneho sporu uplynuli už viac ako 4 roky, no súd prvej inštancie doposiaľ nerealizoval ani jediné pojednávanie.*“.

3. Sťažovateľ ústavnému súdu navrhol, aby nálezom takto rozhodol:

„1. Právo [REDAKOVANÉ] .. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd nečinnosťou Slovenskej republiky, zastúpenej Mestským súdom Bratislava IV v konaní o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 o zodpovednosti za škodu sp.zn. 6C/37/2020 porušené bolo.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Mestskému súdu Bratislava IV, aby vo veci vedenej na tamajšom súde pod sp.zn. 6C/37/2020 konal.

Sťažovateľ má nárok voči Mestskému súdu Bratislava IV na primerané finančné zadostučinenie vo výške 500,- Eur...“

4. Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 589/2023-11 z 21. novembra 2023 sťažovateľom podanú ústavnú sťažnosť prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu.

II.

Vyjadrenie Mestského súdu Bratislava IV a replika sťažovateľa

II.1. Vyjadrenie Mestského súdu Bratislava IV:

5. Mestský súd poskytol k veci stručné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že zákonnej sudkyni vec napadla 26. októbra 2023 a pojednávanie vo veci nariadila na 28. november 2023.

II.2. Replika sťažovateľa:

6. Sťažovateľ na vyjadrenie mestského súdu nereagoval.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

7. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom Mestského súdu Bratislava IV v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny.

III.1. Všeobecné judikatórne východiská:

8. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Podľa čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby jeho vec bola prerokovaná verejne, bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť iba v prípadoch ustanovených zákonom.

9. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu je účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (rovnako tak aj podľa čl. 38 ods. 2 listiny) v jeho všeobecnom poňatí odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia príslušného štátneho orgánu (IV. ÚS 59/03, IV. ÚS 205/03, IV. ÚS 535/2013, I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 760/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 64/2020). Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby neodstráni. Ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) sa splní až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty týkajúcej sa svojich práv (pozri napr. IV. ÚS 535/2013, I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 760/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 64/2020). Ústavný súd v tejto súvislosti opakovane zdôraznil, že čl. 48 ods. 2 ústavy v relevantnej časti ustanovuje imperatív, ktorý platí pre všetky súdne konania a ktorý vyjadruje predovšetkým záujem o to, aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu, pretože jeho predlžovanie sa môže v konečnom dôsledku prejaviť ako odmietnutie výkonu spravodlivosti (PL. ÚS 25/01).

10. Povinnosť súdu a sudcu konať vo veci bez prietáhov vyplýva aj z Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) a je *expressis verbis* zakotvená ako základný princíp civilného sporového konania v čl. 17, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb. Tento základný princíp konania je premietnutý do ďalších ustanovení Civilného sporového poriadku so zohľadnením osobitostí jednotlivých druhov konaní. Napríklad povinnosť súdu konať bez prietáhov vyplýva z § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania, z § 153 CSP o sudcovskej koncentrácii konania, ďalej z § 168 – § 172 CSP o predbežnom prejednaní sporu a následkoch neprítomnosti strán aj z § 179 ods. 1 CSP, podľa ktorého pojednávanie vedie súd tak, aby sa mohlo rozhodnúť spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania a účel tohto

zákona, alebo § 183 ods. 1 prvej vety CSP, podľa ktorej pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

11. Prieťahy v konaní či nečinnosť orgánu verejnej moci sú ústavným súdom hodnotené ako iný zásah orgánu verejnej moci, ktorý môže byť jedno či viacrázový, protiprávny a zároveň aj protiústavný útok týchto orgánov proti základným ústavou zaručeným právam (slobodám), ktorý v čase rozhodovania ústavného súdu predstavuje významné ohrozenie právne existujúceho stavu, pričom taký útok sám osebe nie je výrazom (výsledkom) riadnej rozhodovacej právomoci týchto orgánov alebo ich riadneho postupu. Z uvedenej fakticity musí preto následne vyplývať, že dôsledkom popísaného zásahu orgánu verejnej moci (jeho pasivity) nemožno čeliť inak než ústavnou sťažnosťou a na ňu nadväzujúcim nálezom ústavného súdu.

12. Ústavný súd napokon poukazuje aj na to, že nielen nečinnosť, ale aj nesprávna a neefektívna činnosť všeobecného súdu môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, a to v prípade, ak jeho činnosť nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ na neho obrátil s návrhom, aby o jeho veci rozhodol (IV. ÚS 22/02, III. ÚS 103/09). Teda zbytočné prieťahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol (IV. ÚS 22/02, II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08, IV. ÚS 380/08, III. ÚS 103/09, I. ÚS 7/2011, IV. ÚS 103/2023, IV. ÚS 574/2023).

13. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (rovnako tak aj podľa čl. 38 ods. 2 listiny), sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu podľa týchto troch základných kritérií: zložitnosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (IV. ÚS 272/04, IV. ÚS 535/2013, I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, I. ÚS 44/2018, IV. ÚS 95/2018, IV. ÚS 64/2020). Okrem toho sa prihliada aj na význam sporu pre účastníkov (Záborský a Šmáriková proti Slovenskej republike zo 16. 12. 2003, sťažnosť č. 58172/00).

14. Napokon aj Európsky súd pre ľudské práva vo svojich rozhodnutiach (H. proti Francúzsku z 24. 10. 1989, Katte Klitsche de la Grange proti Taliansku z 27. 10. 1994 a Scordino proti Taliansku č. 1 z 29. 3. 2006) viackrát vyzdvihol dôležitosť správy súdnictva bez prieťahov, ktoré môžu ohroziť jeho účinnosť a dôveryhodnosť.

III.2. Právna a faktická zložitnosť veci:

15. Pokiaľ ide o zložitnosť prípadu, môžeme hovoriť o skutkovej alebo právnej zložitosti. Môže ísť napríklad o vec, v ktorej vystupuje viacero strán (H. proti Spojenému kráľovstvu z 8. 7. 1987) alebo v ktorej je potrebné zabezpečiť rôzne dôkazy [Humen proti Poľsku (Veľká komora) z 15. 10. 1999]. Zložitnosť prípadu môže taktiež súvisieť s prítomnosťou medzinárodného prvku (Neumeister proti Rakúsku z 27. 6. 1968) alebo potrebou znaleckého dokazovania.

16. Predmetom konania je žaloba o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ktorý možno zaradiť k štandardnej agende všeobecného súdnictva (III. ÚS 83/2015, I. ÚS 318/2019).

III.3. Správanie účastníka konania:

17. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľa, ústavný súd v konaní nezistil, že by sťažovateľ prispel svojím správaním, resp. postupom v napadnutom konaní k jeho dĺžke.

III.4. Postup mestského súdu v napadnutom konaní:

18. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny, bol postup Okresného súdu Bratislava V a Mestského súdu Bratislava IV v napadnutom konaní.

19. V rámci hodnotenia tohto kritéria ústavný súd z obsahu súdneho spisu overil, že napadnuté konanie bolo iniciované sťažovateľom 6. júna 2019 podaním žaloby proti Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky ako žalovanému v I. rade a Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky ako žalovanému v II. rade a veci bola pridelená sp. zn. 19C/28/2019. Okresný súd Bratislava I v napadnutom konaní 9. januára 2020 písomne vyzval sťažovateľa ako žalobcu na úhradu súdneho poplatku z návrhu vo výške 10 eur. Ďalšou výzvou z 3. marca 2020 vyzval právneho zástupcu sťažovateľa na odôvodnenie žalobného návrhu vo vzťahu k žalovanému v I. rade, na čo právny zástupca sťažovateľa písomným podaním doručeným súdu 18. marca 2020 oznámil, že súhlasí s pokračovaním v konaní len so žalovaným v II. rade. Okresný súd Bratislava I uznesením č. k. 19C/28/2019-72 z 11. mája 2020 vyzval žalobcu v II. rade na vyjadrenie sa k podanej žalobe a pripojenie listín a označenie dôkazov na preukázanie svojich tvrdení, na čo žalobca v II. rade reagoval písomným vyjadrením z 26. mája 2020, v ktorom aj vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Bratislava I na konanie. Na podklade uplatnenej námietky miestnej nepríslušnosti Okresný súd Bratislava I písomným podaním odstúpil predmetnú vec na Okresný súd Bratislava V, kde bola veci pridelená nová sp. zn. 6C/37/2020. Okresný súd Bratislava V uznesením č. k. 6C/37/2020-108 z 23. júla 2020 písomne vyzval sťažovateľa ako žalobcu na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalovaného v II. rade k podanej žalobe a označeniu dôkazov a pripojeniu listín na preukázanie svojich tvrdení, na čo sťažovateľ reagoval písomným podaním z 26. augusta 2020. Okresný súd Bratislava V uznesením č. k. 6C/37/2020-124 z 31. augusta 2020 doručil repliku sťažovateľa žalovanému v II. rade a vyzval ho na vyjadrenie sa k nej, označenie dôkazov a pripojenie listín, na čo žalobca v II. rade reagoval písomným vyjadrením z 11. septembra 2020.

20. Okresný súd Bratislava V nariadil prvý termín pojednávania vo veci na 7. apríl 2021, ktorý bol následne zrušený z dôvodu protipandemických opatrení. Ďalší termín pojednávania bol nariadený na 19. január 2022, ktorý bol následne taktiež zrušený z dôvodov na strane zákonnej sudkyne. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že vo veci sa 11. januára 2022 zmenil zákonný sudca a 27. júna 2022 bola Okresnému súdu Bratislava V doručená písomná výzva žalobcu v II. rade o nariadenie termínu pojednávania v predmetnej veci. Zo súdneho spisu bola zistená informácia o nariadení termínu pojednávania na 14. september 2023, na ktorý termín ani neboli strany predvolávané z dôvodu odchodu zákonného sudcu na rodičovskú dovolenku. Napokon už Mestský súd Bratislava IV nariadil termín pojednávania na 6. február 2024.

21. Z uvedeného prehľadu úkonov Okresného súdu Bratislava I a Okresného súdu Bratislava V je zrejmé, že okrem postupu podľa § 167 CSP nebol v postupe Okresného súdu Bratislava V zaznamenaný žiadny iný (relevantný) procesný postup a posledným procesným úkonom vo

veci/v napadnutom konaní je vydanie uznesenia č. k. 6C/37/2020-124 z 31. augusta 2020 (bod 19). Na podklade uvedeného sa ústavný súd stotožňuje s argumentáciou sťažovateľa o tom, že vo veci nebolo dosiaľ vykonané ani jedno pojednávanie a od 31. augusta 2020 Okresný súd Bratislava V v napadnutom konaní nekonal vôbec alebo konal neefektívne. Ústavný súd teda konštatuje prieťah v postupe Okresného súdu Bratislava V v napadnutom konaní od 31. augusta 2020 do času podania ústavnej sťažnosti 31. októbra 2023, teda prieťah v trvaní 3 rokov a 2 mesiacov. V dôsledku tohto záveru ústavný súd vyslovil, že Mestský súd Bratislava IV (ktorý je súdom prvej inštancie od 1. júna 2023) svojím postupom v napadnutom konaní porušil základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny (bod 1 výroku nálezu).

22. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal.

23. Ústavný súd na základe svojho zistenia, že postupom Okresného súdu Bratislava V došlo k porušeniu označených práv sťažovateľa, prikázal podľa čl. 127 ods. 2 ústavy Mestskému súdu Bratislava IV, na ktorý podľa § 18n ods. 2 písm. d) zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (v znení zákonov č. 428/2004 Z. z. a č. 757/2004 Z. z.) v znení neskorších predpisov prešiel od 1. júna 2023 výkon súdnictva v predmetnej veci z Okresného súdu Bratislava V, aby v napadnutom konaní konal bez zbytočných prieťahov (bod 2 výroku tohto nálezu), pretože označená vec nebola v čase rozhodovania ústavného súdu o ústavnej sťažnosti sťažovateľa skončená.

IV.

Primerané finančné zadost'učinenie

24. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

25. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

26. Sťažovateľ požiadal o priznanie finančného zadost'učinenia vo výške 500 eur z dôvodu prieťahov Okresného súdu Bratislava V v napadnutom konaní.

27. Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (III. ÚS 45/2012, IV. ÚS 132/2012, I. ÚS 70/2012, I. ÚS 44/2018, IV. ÚS 95/2018, I. ÚS 341/2018, III. ÚS 187/2018, IV. ÚS 64/2020, tiež Zongorová proti Slovenskej republike z 19. 1. 2010, sťažnosť č. 28923/06 a Ďurech a ďalší proti Slovenskej republike zo 7. 7. 2009, sťažnosť č. 42561/04).

28. Ústavný súd v napadnutom konaní Okresného súdu Bratislava V identifikoval celkovú dobu preťahov v trvaní 3 rokov a 2 mesiacov. Ústavný súd priznal sťažovateľovi sumu primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500 eur, teda v sume, ktorú si sťažovateľ uplatnil.

V.

Trovy konania

29. Sťažovateľ v petite ústavnej sťažnosti navrhol, aby mu ústavný súd priznal náhradu trov konania.

30. Podľa § 73 ods. 1 zákona o ústavnom súde trovy konania pred ústavným súdom, ktoré vzniknú účastníkovi konania, uhrádza účastník konania.

31. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

32. Ústavný súd priznal sťažovateľovi trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom pozostávajúce z odmeny advokáta za 2 úkony právnej služby vykonané v roku 2023, a to prevzatie a príprava zastupovania a písomné podanie ústavnej sťažnosti ústavnému súdu. Vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Ústavný súd vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v sume 208,67 eur (1/6 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3 vyhlášky) a tiež zo sadzby za náhradu hotových výdavkov (režijný paušál) za každý úkon právnej služby v sume 12,52 eur (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky). Za 2 úkony právnej služby patrí sťažovateľovi náhrada trov konania vo výške 417,34 eur a dvakrát režijný paušál vo výške 25,04 eur, spolu tak suma 442,38 eur (bod 4 výroku nálezu).

33. Priznanú náhradu trov konania je Mestský súd Bratislava IV povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 CSP).

34. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. decembra 2023

Miroslav Duriš
predseda senátu